

Сава Попов

Подрязал лозата

Хитър Петър не излязъл от село цяла зима. Но щом се стопил снегът и цъфнали синчецът и минзухарът, той отишъл да се поразтъпче до града.

Като минавал покрай бръснарницата на един турчин, Петър спрял, потъркал брадата си и решил да се избръсне. В бръснарницата имало и други мъже – чорбаджии и търговци. Той влязъл, поздравил и застанал със стеснение прав до вратата.

– Ти ще се бръснеш ли? – попитал го бръснарят.

– Затуй съм дошъл, но ще почакам! – отговорил скромно Петър.

– Сядай, сядай, тебе първо да избръсна. Те нямат друга работа, могат да почакаат!... – казал майсторът с висок глас и намигнал на търговците и чорбаджиите.

Петър седнал на стола, отложил калпачето си, сложил го между краката си, а бръснарят започнал да го бръсне без сапун с един тъп бръснач. Стъргал бръснарят по петровата брада, Петър стискал зъби, та чак сълзи закапали от очите му, но търпял, като си мислел: „Който може да чака – всичко навреме му идва!“

– Много си стискаш зъбите, байно! Да ти дам ли да захапеш дръжката на метлата, та да не си прехапеш езика? – подиграл го доволен бръснарят и се извърнал към развеселените чорбаджии.

– Нищо, нищо, гледай си работата. Кой когато го заболи, тогава плаче! – рекъл през зъби Петър.

Бръснарят си свършил работата, потупал го по рамото и похвалил:

– Браво! Юнак човек си. Ама и аз майсторски те обръснах, докато си жив, ще ме помниш...

Хитър Петър станал, наложил калпачето си и изръмжал:

– Не си ми ял попарата, затова приказваш тъй!

Бръснарят не разбрал какво му казал Петър. Той запитал:

– Ти по каква работа си дошъл в града?

– Да видя свят!

– А може ли, вместо да ми плащаш за бръсненето, да ми подрежеш асмата?

– Мога – отговорил Петър със светнали очи, – но нямам ножче. Ако ми дадеш бръснача, с който ме бръсна, по-добре ще я подрежа.

Бръснарят му дал бръснача и го изпратил в двора да му подреже асмата.

Хитър Петър отрязал до корен лозата и отишъл да върне бръснача.

– Е, подряза ли я хубаво? – запитал бръснарят.

– Тъй майсторски я подрязах, че втори път няма да стане нужда да я подрязваш!

– А плаче ли?

– О-о-о, как да не плаче – подсвирнал Петър и завъртял глава, – и ти да я видиш, тъй ще заплачеш, че главата си ще късаш!...

Докато бръснарят, търговците и чорбаджиите разбрали какво е станало с асмата, Петър се измъкнал от града.

Източник: <https://chitanka.info>

Изготвил: Гинка Среброва – студент-практикант, проект „Студентски практики“

Проверил: Диляна Гаджева – ментор по проекта

САВА ПОПОВ **Хитър
Петър**